

Drap, drapstrussler, trakassering og fengsling Men også sterke felleskap med bønn, husmøte

– Mitt kall er til Pa

KRISTENLIV: Det er vanlig at kristne blir forfulgt i Pakistan. Det finnes reelt ikke likhet for loven i dette muslimske landet. Men det er blitt verre etter de danske karikaturene og enda verre etter at koranen ble brent i Florida.

AV ANITA APELTHUN SÆLE,
redaksjonen@idag.no

■ Det sier «pastor Peter» som helst vil stå frem uten sitt virkelige navn, og uten bilde.

- Du skjønner jeg er feilplassert her i fredelige Norge. Jeg tror jeg må reise hjem igjen. Jeg har et kall til Pakistan, selv om det er farlig. Gud har gitt meg en klar visjon for Pakistan. Jeg har søkt asyl, og fått arbeidstillatelse i Norge, men jeg kan ikke gå imot mitt kall og det er vanskelig å forlate mitt fedreland som er i desperat behov for å bli kjent med Jesus, sier den sterke pakistaneren.

Hvordan er situasjonen i Pakistan?

Kristne blir drept. De blir ofte skutt. Kanskje mer enn 1000 kristne er drept fordi de er kristne nå. Det verste tilfelle var i landsbyen Gajira. Der bodde det 120 kristne og hele byen ble brent den 1. August 2009. De fleste kom seg unna. Men 10 mennesker ble drept – og ingen er rettsforfulgt for ugjerningen. Det er aldri noen som blir det når den drepte er kristen, sukker «pastor Peter».

Han forteller at det heller ikke informeres om slike overgrep på nyhetene. Alt er skjult. Det er bare de som har tilgang til undergrunns informasjonen, slike som ham selv, som kjenner situasjonen.

Pastoren ringer oss opp noen dager etter dette intervjuet

”

Det er ingen hemmelighet at det er slik. Fra moskeene høres på høytalere hver fredag: Død over Amerika. Død over Europa. Død over Israel, og noen ganger død over de kristne i Pakistan

PASTOR PETER

blir tatt for å forsikre seg om at verken hans eller menighetens navn blir nevnt. Det er ingen spøk at det er farlig å fortelle sannheten.

- Vi må flytte menigheten vår. Men vi kan starte opp et annet sted. Der vi har hatt vårt tilholdssted siden 1999 er det nå for farlig. Jeg og min familie er nå utsett til å bli «tatt». Mobben han vært på porten vår mange ganger. Heldigvis var vi borte da de kom for å ta oss den 28. mai i år. Etter koranbrenningen er pastorer og familiene deres spesielt utsatt. Og er en først «merket», så glemmes vi ikke. Det var 20 personer som kom, og vi ble advart av noen kristne venner om å ikke komme hjem igjen. De prøvde å ødelegge porten til kirkens område som også er inngangen til min families hjem, forteller pastoren, som har kone og tre små barn.

Hva med politiet?

Du skjønner vi er ikke så lett-skremt. Det har vært trakasseringer før. Enkelt personer har prøvd å bryte seg inn nattetid, og truet oss. Det har også skjedd på telefon. Vi har kontaktet politiet, men de bare avfeier det med at det er tyver som prøver seg. Alle vet at det ikke er tilfelle.

Men politiet etterforsker ikke anslag mot kristne. Men når 20 personer samler seg, er det alvor. Og når de kommer igjen og igjen, kan vi ikke bo hjemme. De vil drepe oss, simpelthen, sier pastoren stille.

«Pastor Peter» forteller at familien hans ble kristen i 1968. De var hinduer og stedet de bodde fikk besøk av en misjonær fra utlandet.

-Min far var døende. En venn av ham nødet han til å komme å høre på denne misjonæren, og med hjelp kom han seg på møte. Der hørte han om Jesus for første gang. Han ble frelst og så ble han helbredet og helt mirakuløst frisk. Hele familien ble kristen da de så hvem Jesus var og at han lever og virker også i dag.

Faren dannet en menighet, og sønnen gikk i hans fotspor. Kirken har vokst tross all motstand. «Pastors Peters» menighet teller 250 medlemmer. Det til tross for den tøffe situasjonen de lever under.

- Menneskerettigheter er ikke-eksisterende for kristne i Pakistan. Dere har vel hørt om ordfører Suleman Toseer som ble drept av sin livvakt. Det han hadde gjort, var å

forsvare en kristen kvinne, Shabbz Bhatti, som er satt i fengsel, egentlig for å unngå

å bli drept. Hun er anklaget for blasfemi – som jo har dødsstraff i Pakistan. Men

Slik er forfølgelsen

«Pastor Peter» overdriver neppe. I boken «Taushetens tyrani» av Flemming Rose går det frem, ifølge menneskerettighetsaktivister, at ingen er dømt for mord på «blasfemikere».

AV ANITA APELTHUN SÆLE,
redaksjonen@idag.no

■ Tvert om er slike mot-tatt som helter på landets politistasjoner om de blir anmeldt av øyenvitner eller pårørende av de drepte. I Pakistan hører selvtelt mot borgere som blir tiltalt for blasfemi, til dagens orden. Noen blir drept i fangenskap, andre blir det etter en frifinnelse eller før politiet reagerer på anmeldelsen.

Også advokater og dommere risikerer livet ved å forsvare eller frikjenne folk for den slik forseelse.

En kristen murer som ble anklaget for «blasfemi» måtte sone seks år i fengsel. Under soningen ble han skutt og såret av en islamist som aldri ble straffet for ugjerningen, dokumenterer boken.

De grupper som særlig opplever slike alvorlige anklager, er foruten de kristne, ahmadiyya-muslimere, hinduer og shia-muslimere. Oppsiktsvekkende er det også at fremtredende politikere og embetsmenn i den pakistanske regjeringen gir uttrykk for at blasfemiske ytringer er en form for terror, og må straffes deretter.

Det er selvsagt ikke bare i Pakistan at menneskerettigheter blir neglisjert og yttringsfriheten begrenset. I rettsaken mot journalistikkstudent Sayed Pervez Kambaksh i Afghanistan, ble den unge mannen